

Чехословацчина у 1918-1939 рр.

Томачинської Валерії 10-В

Наслідки I Світової війни:

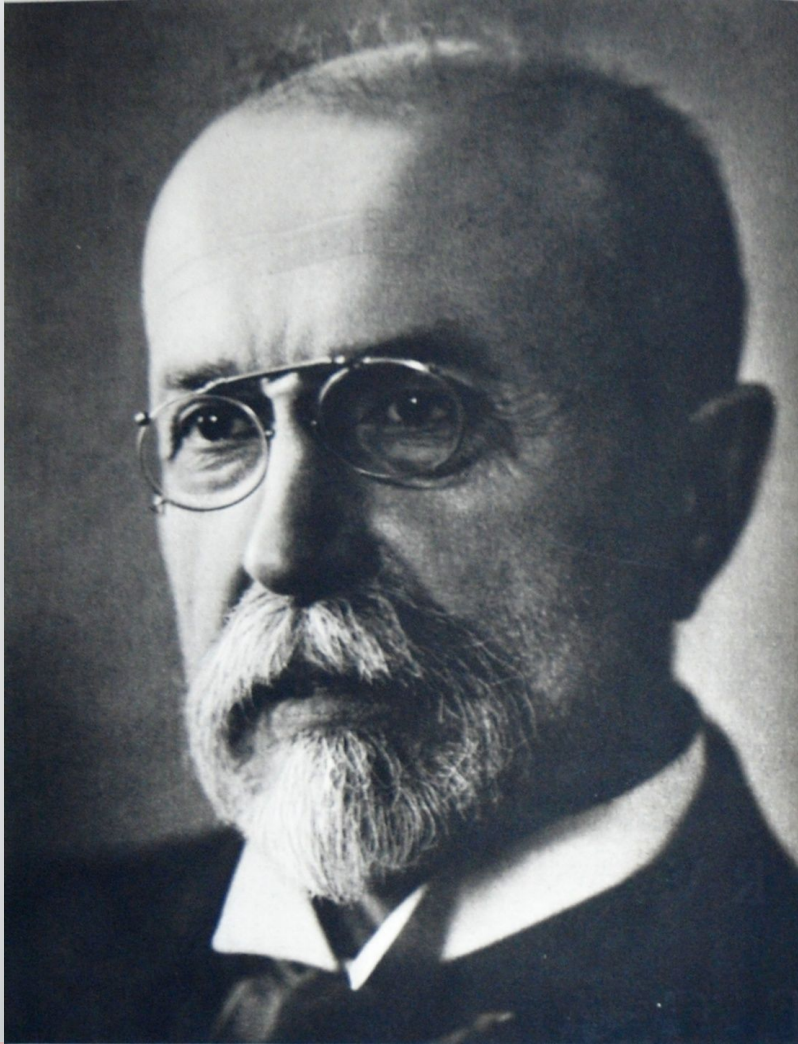
- Активний антивоєнний рух і посилення боротьби проти імперії.
- Всередині країни посилювався саботаж, почастишали страйки, зріс опір австрійським чиновникам.
- У перебігу війни серед чеської та словацької буржуазії сформувалося два крила.

1. Орієнтувалася на перемогу німецько-австрійського блоку

2. Т. Масарик і Е. Бенеш, прагнучи суверенітету й незалежності, орієнтувалася на перемогу країн Антанти. Саме ці патріотичні сили очолили національно-визвольний рух у Чехії та Словаччині.

Томаш Гарріг Масарик - чеський соціолог і філософ, громадський і державний діяч, один з лідерів руху за незалежність Чехословаччини, а після створення держави - перший президент Чехословацької Республіки.

Едвард Бенеш - державний і політичний діяч Чехословаччини. Другий президент Чехословаччини в 1935-1948 роках.

Восени 1918 р. у результаті поразки в Першій світовій війні та національно-визвольного руху слов'янських народів Австро-Угорська імперія розвалилася.

Австро-Угорська імперія у 1914 р.

Липень 1918 р. - усі чеські політичні партії створили Національний комітет, пов'язаний з Чехословацькою національною радою в Парижі, що його очолив знаний політичний діяч Томаш Масарик.

28 жовтня 1918 р. - коли стало відомо, що австро-угорський уряд погодився прийняти запропоновані президентом Вільсоном умови миру, Національний комітет проголосив створення Чехословацької держави.

30 жовтня 1918р. - Словацька національна рада заявила про відокремлення Словаччини від Угорщини та приєднання її до Чеських земель

14 листопада 1918 р. - Національні збори, що сформувалися через розширення складу Національного комітету, проголосили Чехословаччину республікою та обрали президентом Томаша Масарика.

**за Версальським, Сен-Жерменським та
Тріанонським мирними договорами Входили :
ЧЕХІЯ, СЛОВАЧЧИНА, АВСТРІЯ, БОГЕМІЯ.**

●●●● - Czechoslovakia in 1928-1938

20 лютого 1920 р. - Національні збори прийняли Конституцію Чехословацької Республіки, що декларувала основні демократичні свободи.

Внутрішня політика:

- березень 1923 р. - прийняли закон «Про охорону республіки»
- у 1924 р. - було запроваджено соціальне страхування.
- 1926 р. - фашистські групи «Чеське фашистське товариство» та «Національна ліва»
- розвиток сільсько-господарського життя
- 1929 - 1933 рр. - Економічна криза
- зміцнення збройних сил країни, оснастивши їх, зокрема, найкращою, за оцінкою фахівців, стрілецькою зброєю.

У 1934 р. ЧСР уклала з Францією договір про взаємодопомогу, а у травні наступного року таку ж угоду було підписано з СРСР. Щоправда, радянські війська могли прийти на допомогу ЧСР лише через територію Румунії у тому разі, якщо таку допомогу спочатку надасть Франція.

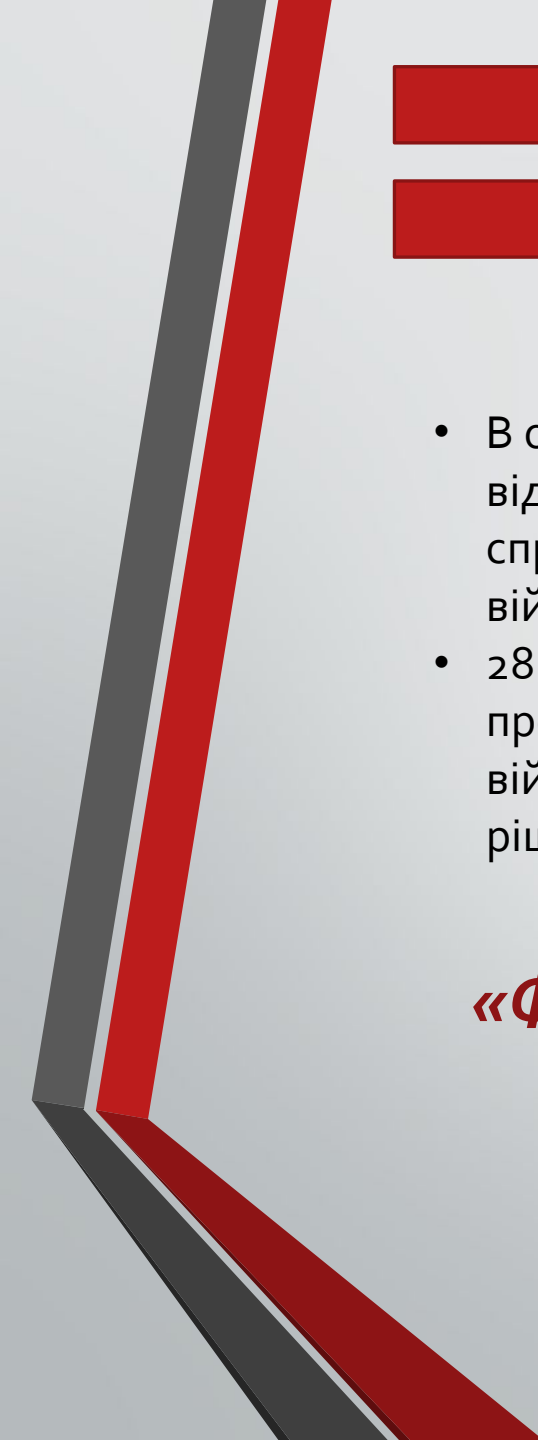

«Судетська проблема»

- У жовтні 1933 р. К. Генляйн у листі А. Гітлеру писав, що його партія «ні про що так не мріє, як про включення судето-німецької території до складу Райху».
- 1935 р. у Німеччині стали створюватися спеціальні ударні роти з судетських емігрантів для здійснення диверсій у Чехо-Словаччині.
- У 1937 р. А. Гітлер конкретно визначив завдання щодо приєднання Судетської області як першочергової акції.

Англія й Франція як гаранти безпеки ЧСР наполягали на задоволенні вимог судетських німців (на парламентських виборах 1935 р. за генляйнівців віддали свої голоси 70 % німецькомовного населення), оскільки не були готовими для збройної відсічі Німеччині у разі її нападу на Чехо-Словаччину.

У травні 1938 р. у німецько-чехословацьких відносинах настала криза.

- В останній момент німецькі війська було зупинено й відведено від кордонів ЧСР, після чого відбулося відведення й чехословацьких частин. Генляйнівські загони ще раз спробували спровокувати конфлікт у вересні 1938 р., але впродовж 48 годин були розсіяні урядовими військами.
- 28 вересня А. Гітлер наказав привести війська у бойову готовність. Того ж дня британський прем'єр Н. Чемберлен заявив: «Ситуація загострилася до краю. Єдиний спосіб уникнути війни - передати Німеччині Судетську область». Єдиним з чільних британських політиків, хто рішуче виступив проти такої політики, був В. Черчілл:

«Франція й Англія мали вибір між війною й ганьбою. Вони обрали ганьбу і одержали війну».

29 на 30 вересня 1938 р. – Мюнхенська угода

